

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dormi Secvre: Vel Cynosvra Professorvm Ac Stvdiosorvm
Eloqventiæ,**

in qua Centvm Et Viginti Themata Oratoria. Non Solvm Stvdiosis, Sed &
Professoribus eloquentiæ, ac pietatis veræ amantibus utilissima &
pernecessaria explicantur ; Cum Indice rerum atq[ue] verborum locupleti

Tympe, Matthäus

Coloniæ Agrippinæ, 1650

IV. Foeminas ad gubernationes ac Magistratus non esse admittendas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39028

XO FÖEMINAS A MAGISTRATU

infirmi, potentibus; ut eorum auctoritate crescāt,
& velut radices in Rep. agant. Quemadmodum
enim hederæ solæ relictæ in altū non evanescunt,
validas autem cerasq; arbores amplexæ una cre-
scunt, & attolluntur: ita adolescentes ad honores
ac dignitates ascendunt, cùm doctis, claris, pru-
dentibus, magnis viris sese adjungunt. (*Plut. inge-
renda Rep. præc.*) Ita magnus factus est Cato, cùm
Q. Fabio Maximo adhæsit: L. Lucullus illustris e-
vahit, cùm L. Lucullum coluit: Gabriam securus
Phocion, nomen est magnum adeptus.

IV. FÖEMINAS AD GÜVERNATIO- NES AC MAGISTRATUS NON ESSERE ADMITTENDAS.

Föeminas
à Magist.
ascendas.

IN EXORDIO fateberis, quod sint inventæ, & ad-
huc inveniantur non paucæ föeminæ, præclaræ
instructæ & paratæ ab ingenio, prudentia, doctrina,
animi magnitudine, & gravissimis in negotiis
etiam quædam ab hominibus laudatissimis in con-
silium sint adhibitæ.

*Contra mu-
liebte impe-
rium.*

In PROPOSITIONE dices, Te tamen probatu-
rum, föeminas à gubernatione ac imperio esse ex-
cludendas.

CONFIRMATIONIS I. RATIO, ab auctoritate Di-
vina. Nam Lex Divina jubet föeminas subesse, non
imperare viris. *Genes. 1.1. Pet. 3. ad Ephes. 5. ad Colloff. 3.
I. ad Corinth. II.*

III. à Lege Natura, qua magis ad imperandum est
aptum quod est masculum, quam quod est föemi-
neum (*Arist. 1 Polit. cap. 8.*) Viris enim dedit pruden-
tiam, animi magnitudinem, robur, vim imperan-
di: mulieribus ademit, aut saltem imbecillam,
languidam, imperfectam concessit. (*ibid.*) Instru-
xit dolis föminarum pectus, sed vim negavit, ne
inxpugnabiles essent (*Plat. 7. de Leg.*) Adhæc, qui
föeminæ aliquid committit, idem facit, ac si in foro
denuntiaret voce præconū oīnibus (*Stob. Ser. 27.*)

III. à

III. à Turpi. Nam multa virilia munera sunt fœminarum sexu rāc pudori contraria: Magistratus enim publica est persona, & palam ac publicè sui facere copiam deber: at est contra muliebrem pudicitiam, eas hominum consortiis interesse. Fœmina est manere domi, tolerare colo vitam, famulas ad lumina longo exercere penso, ut *Virgil.* 8. *Æneid.* requirit.

IV. à petulantia & insolentia muliebris sexus. Quod enim fœminæ magis ob naturæ imbecillitatem animorum sunt motibus obnoxiaæ, eò, quoties legum frænos licentia perruperunt, longius progradientur, difficilius revocantur: ad modestiam vix unquam redeunt: quippe morborum ac remediorum juxta impatientes. Quod si quæ inter eas fortiores videntur, eò magis sunt periculosæ, quod vehementiores impetus habeant. Adhæc, quanto quisque sui minorem fiduciam habet, tanto facilius aliorum dicta & facta ad suam contumeliam accipit, vehementius irascitur, ægrius pacatur, immoderatus vindictam exercet, & velut contemptum sui ulciscitur. Hæc omnia quām sint Magistratum gerentibus adversa, nemo ignorat.

V. Ab Exemplis fœminarum, quæ ad gubernacula admota male rem gesserunt: Athalia crudelis fuit & injusta. Cleopatra libidinosa, & sanguinolenta. Semiamira Heliogabili mater meretricio more vixit, turpia cuncta exercens in aula: unde cautum fuit, ne unquam mulier Senatum ingrediceretur, utque inferis caput ejus dicarerur, devovereturq; per quem factum istud esset. (*Æl. Lamp. in Helio-*gab.) Alexandro Imp. atque adeò Imperio Romano toti mater Mammæa nocuit plurimum, cum domi eum retinuir, muliebri pavore & charitate filii nimia, suadens alios potius periculis expuneret, quām ipse in acie consisteret. (*Herodian. in Alexand.*)

VI. Itē

32 AD HONORES ADMITTEND. ESSE

VI. Iterum à turpi. Nimis servum servitium est mulierib. obedire, & ubi hæ imperant non modò à libertate, sed etiam servitute homines degenerant (*Tacit. de moribus German.*) Hinc Deus quoties nominis sui hostes ulturum sese minitatur, fœminarum imperiis eos subditos fore minitatur, quasi malorum omnium extremū illud sit. (*Isa. 8.*)

In EPILOGO hortaberis Auditores, ut prudentes fœminas debito quidem honore afficiant, sed nullas, quantulacunque etiam sit copia virorum, ad rerum administrationem admittant, seu sibi præficiant.

V. NON EXCLVDENDOS PRORSVS
esse ab honoribus ac Magistratu novos,
aut obscuro loco natos.

IN EXORDIO fateberis, in Magistratibus committendis, & officiis mandandis ad genus respicendum, seu familiæ rationem habendam esse, cum non solum præclarus ac magnificus thesaurus sit liberorum, parentum virtus, nobilitas & gloria, si ea homines non abutantur: sed insit quoq; in illa vis admirabilis, & occulta propagandæ ac in stirpe derivandæ virtutis. (*Plato in Menexeno, Plut. de lib. educ.*) Hinc qui antiquo à semine bonorum genus ducunt, nihil esse turpius arbitrantur, quam parentum & majorum gloriam dilapidare, & occasionem laudis quærere non ex seipso, sed majorum gloria. Norunt enim etiam levia delicta in nobilibus observari: quemadmodum majori sunt dedecori verrucæ in facie, quam n̄x vi aliis in membris, quæ teguntur. (*Plut. de gerend. Rep.*) Præterea splendor ac majestas singularis Reip. accedit, cum ad gubernacula nobiles sedent, in quibus singularis virtus ac generis splendor lucet. (*Arist. 3. Polit. c. 8.*) Itaque apud Spartanos, Athenienses, Corinthios, more receptum fuit, ut penes notas familias, & qui-